

νυμφευθούν, κάτι που κανένας καθολικός ή μουσουλμάνος ιερέας δεν μπορεί να κάνει. Η Επίτροπος κ. Διαμαντοπούλου απάντησε στις 9.1.2001 στην ερώτησή μου με αριθμό E-3622/00⁽¹⁾ που έθιγε ακριβώς αυτό το θέμα της ισότητας ανδρών και γυναικών στην άσκηση των θρησκευτικών λειτουργιών, χωρίς να αναφερθεί, όμως, στην ουσία του θέματος.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή στην Έκθεσή της με τίτλο «Η ισότητα των ευκαιριών γυναικών και ανδρών στην Ε.Ε.»⁽²⁾ περιέχει πλήθος προτάσεων για την εμπέδωση της ισότητας στο εσωτερικό της Ε.Ε., μιλά για την «ισόρροπη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων», «για την ένταξη της διάστασης του φύλου στη στρατηγική απασχόλησης» κλπ.

Συνάδει η μη χειροτονία γυναικών ιερέων με την ιδέα της ισότητας, όπως αυτή διαφημίζεται από την Επιτροπή και τους υπόλοιπους θεσμούς της Ε.Ε.; Ποια είναι η άποψη της Επιτροπής για την ύπαρξη γυναικών ιερέων στο προτεσταντικό δόγμα; Ποιες πρωτοβουλίες θα μπορούσε να αναλάβει η Επιτροπή ώστε να γίνει ευρύτερα γνωστό και να κατανοήσουν τα υπόλοιπα χριστιανικά δόγματα και οι άλλες θρησκείες (εβραϊκή, μουσουλμανική κ.α.) ότι θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στις γυναίκες να χειροτονούνται ιερείς; Ποια είναι η άποψη της Επιτροπής για την απαγόρευση του γάμου και της απόκτησης οικογένειας από τους θρησκευτικούς λειτουργούς όλων των θρησκειών και των δογμάτων πλην της Ορθοδόξου Εκκλησίας, όπου ο γάμος και η δημιουργία οικογένειας αποτελούν κατάκτηση και σαφές δείγμα σεβασμού στην ανθρώπινη φύση;

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 E της 22.5.2001, σελ. 196.

⁽²⁾ COM(1999) 106 τελ., 5.3.1999.

Απάντηση της κ. Διαμαντοπούλου εξ ονόματος της Επιτροπής

(4 Σεπτεμβρίου 2001)

Η Επιτροπή, όπως ανέφερε στην απάντησή της στη γραπτή ερώτηση E-3622/00 του αξιότιμου βουλευτή⁽¹⁾, δεν μπορεί να παρέμβει και να τοποθετηθεί επί θεμάτων που δεν υπάγονται στην κοινοτική αρμοδιότητα όπως είναι η οργάνωση, η λειτουργία και η διοίκηση των μυστηρίων που θεμελιώνονται στους κανόνες της κάθε θρησκείας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 E της 22.5.2001.

(2002/C 40 E/172)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2003/01

υποβολή: **Robert Goebbels (PSE)** προς την Επιτροπή

(6 Ιουλίου 2001)

Θέμα: Ευρωπαϊκές στατιστικές στον τομέα των αποδοχών ανά κάτοικο

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικότερα δε η Eurostat, παράγει τακτικά στατιστικές για τη σύγκριση του εισοδήματος ανά κάτοικο στα διάφορα κράτη μέλη της Ένωσης. Έτσι, μία πρόσφατη δημοσίευση συγκρίνει τις διαφορές εισοδήματος ανάμεσα στα κράτη μέλη της Ένωσης και τις υποψήφιες χώρες. Ενώ ο ευρωπαϊκός μέσος όρος έχει δείκτη 100, η σύγκριση αυτή καταδεικνύει ότι η πλέον φτωχή χώρα της διευρυμένης Ευρώπης θα ήταν η Βουλγαρία (δείκτης 23), ενώ η πλουσιότερη θα ήταν το Λουξεμβούργο (δείκτης 181). Για να φτάσει σε αυτά τα αποτελέσματα, η Eurostat υπολογίζει το ακαθάριστο εθνικό προϊόν κάθε χώρας σε σχέση με την αγοραστική δύναμη, κατόπιν δε διαιρεί αυτό το ακαθάριστο προϊόν βάσει του αριθμού των κατοίκων της χώρας. Αυτή η μέθοδος δεν οδηγεί σε στρεβλωμένα αποτελέσματα, ιδίως σε ό,τι αφορά το Λουξεμβούργο, του οποίου το ΑΕΠ είναι αποτέλεσμα της εργασίας των μονίμων και μη κατοίκων του, δεδομένου ότι οι μη κάτοικοι δεν υπολογίζονται πλέον όταν η Eurostat διαιρεί το ΑΕΠ με τον αριθμό των κατοίκων του Μεγάλου Δουκάτου;

Αυτό που είναι περιθωριακό για όλα τα άλλα κράτη της Ένωσης, είναι ιδιαίτερος ενδεικτικό στην περίπτωση του Λουξεμβούργου, που, σε μία εσωτερική απασχόληση 275 000 ατόμων (Απρίλιος 2001), διέθετε περίπου 95 000 διασυνοριακούς εργαζόμενους, δηλαδή περισσότερο από το 37% του ενεργού πληθυσμού. Δεν θα έπρεπε να αναθεωρηθεί η Eurostat τη μεθοδολογία της για αυτού του είδους τις στατιστικές που, τελικά, είναι ακατάλληλες;

Απάντηση του κ. Solbes Mira εξ ονόματος της Επιτροπής

(18 Σεπτεμβρίου 2001)

Τα στοιχεία που αφορούν το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) ανά κάτοικο σε ευρώ καθώς και σε μονάδες αγοραστικής δύναμης δημοσιεύονται σε τριμηνιαία βάση από τη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τις υποψήφιες και άλλες χώρες.

Πριν να απαντήσουμε αναλυτικά στην ερώτηση του αξιότιμου μέλους, θα ήταν σκόπιμο να παράσχουμε ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά με τις βασικές έννοιες όσον αφορά το ΑΕγχΠ που αποτελεί και το βασικό θέμα μας καθώς επίσης και όσον αφορά το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα, το οποίο είναι ευρύτερα γνωστό ως ακαθάριστο εθνικό προϊόν.

Το ΑΕγχΠ αντιπροσωπεύει το τελικό αποτέλεσμα της δραστηριότητας παραγωγής των παραγωγικών μονάδων μιας χώρας. Ο υπολογισμός του γίνεται με διάφορες μεθόδους, εκ των οποίων η πιο γνωστή είναι η μέθοδος σύμφωνα με την οποία η δαπάνη ορίζεται ως το σύνολο της κατανάλωσης των νοικοκυριών, της κατανάλωσης των δημόσιων διοικήσεων, του ακαθάριστου σχηματισμού παγίου κεφαλαίου και του καθαρού αποτελέσματος του εξωτερικού εμπορίου.

Αντίθετα, το εθνικό εισόδημα δεν αφορά κυρίως την παραγωγή αλλά το εισόδημα. Υπολογίζεται με την αφαίρεση από το ΑΕγχΠ του πρωτογενούς εισοδήματος που καταβάλλεται στους μη κατοίκους και με την πρόσθεση του πρωτογενούς εισοδήματος που λαμβάνεται από το εξωτερικό.

Στις συγκρίσεις σε διεθνές επίπεδο, χρησιμοποιείται ως δείκτης πλούτου κυρίως και κατά σύμβαση το ΑΕγχΠ το οποίο, εξ ορισμού, παράγεται στην οικονομική επικράτεια μιας χώρας είτε από κατοίκους είτε από μη κατοίκους. Είναι αλήθεια ότι βάσει του δείκτη αυτού, το Λουξεμβούργο εμφανίζεται ως η πλουσιότερη χώρα παγκοσμίως με δείκτη που για το έτος 2000 φθάνει το 190 (EUR15=100).

Το φαινόμενο αυτό εξηγείται με διάφορους τρόπους:

- το Λουξεμβούργο αποτελεί μια ιδιαίτερη περίπτωση δεδομένου ότι λόγω της εδαφικής του επιφάνειας θεωρείται ενιαία περιφέρεια. Όπως όλες οι περιφέρειες που αποτελούν σημαντικό οικονομικό πόλο, έλκει μεγάλο αριθμό μετακινούμενων εργαζομένων οι οποίοι συνεισφέρουν κατά μεγάλο ποσοστό στο ΑΕγχΠ του (στα πλαίσια της Ένωσης υπάρχουν και άλλες περιφέρειες που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση και μάλιστα δύο περιφέρειες, το Αμβούργο και η εσωτερική περίμετρος του Λονδίνου υπερβαίνουν το Λουξεμβούργο κατά 12 και 67 μονάδες αντίστοιχα σύμφωνα με τα στοιχεία του περιφερειακού ΑΕγχΠ για το 1998).
- το ΑΕγχΠ του Λουξεμβούργου διογκώνεται από σημαντικές αγορές στην επικράτεια του — κυρίως καταναλωτικών αγαθών— που πραγματοποιούν τόσο οι μετακινούμενοι εργαζόμενοι όσο και άλλοι κάτοικοι των μεθοριακών χωρών. Οι αγορές αυτές εκλαμβάνονται ως εξαγωγές και ως εκ τούτου αποτελούν μέρος του ΑΕγχΠ· εξάλλου, συμβάλλουν στα οικονομικά του κράτους μέσω της φορολογίας στην οποία υπόκεινται.
- το Λουξεμβούργο διαθέτει ένα γενικό επίπεδο τιμών το οποίο ελάχιστα υπερβαίνει το μέσο κοινοτικό όρο· ως εκ τούτου, το ΑΕγχΠ ανά κάτοικο εκφρασμένο σε μονάδες αγοραστικής δύναμης (ΜΑΔ), χρησιμοποιώντας δηλαδή τις ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης ως συντελεστές μετατροπής, είναι ουσιαστικά το ίδιο με το ΑΕγχΠ σε ευρώ ενώ κατά κανόνα όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης σε ευρώ, τόσο χαμηλότερος είναι ο δείκτης σε μέγεθος (για τη Δανία παραδείγματος χάριν, το 2000, το ΑΕγχΠ ανά κάτοικο σε ευρώ έφθανε στο δείκτη των 146.4 ενώ σε ΜΑΔ ο δείκτης αυτός μειώνεται στο 120.2 λόγω του ιδιαίτερα υψηλού επιπέδου τιμών στην εν λόγω χώρα).

Όσον αφορά το ερώτημα αν η Eurostat θα έπρεπε να επανεξετάσει τη μεθοδολογία της για αυτού του είδους τις στατιστικές, η Επιτροπή φρονεί ότι τούτο δεν είναι δυνατό κυρίως για τον ακόλουθο λόγο:

- Η κατάρτιση των στατιστικών δεδομένων διέπεται από πρότυπα και διεθνείς συμβάσεις (για την Ένωση ισχύει το σύστημα των ολοκληρωμένων οικονομικών λογαριασμών (ΕΣΟΛ 95) ενώ σε διεθνές επίπεδο ισχύει το σύστημα των εθνικών λογαριασμών (ΣΕΛ)) τα οποία δεν είναι δυνατό να λαμβάνουν υπόψη τις ειδικότερες συνθήκες στις διάφορες χώρες.
- Η καθιέρωση των εν λόγω προτύπων αποτελεί συχνά αντικείμενο ευρείας διαβούλευσης μεταξύ των εθνικών εμπειρογνομόνων πριν από τη θέσπιση των σχετικών κανονισμών του Συμβουλίου οι οποίοι στην πλειονότητα των περιπτώσεων αποτελούν καρπό δύσκολων συμβιβασμών, κυρίως όταν συνεπάγονται δημοσιονομικές επιπτώσεις για τις χώρες (π.χ. συνεισφορά στον προϋπολογισμό της Κοινότητας).
- Επίμαχο θέμα αποτελεί προς το παρόν, παραδείγματος χάριν, η αντιμετώπιση των εμμέσως μετρούμενων υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (ΕΜΥΧΔ) για τις οποίες ορισμένα κράτη μέλη, και κατά κύριο λόγο το Λουξεμβούργο, έχουν εκφράσει την επιθυμία να κατανέμονται στους τομείς — χρήστες και στις

τελικές χρήσεις του ΑΕγγΠ (γεγονός που θα είχε ως αποτέλεσμα την ακόμη μεγαλύτερη αύξηση του ΑΕγγΠ του Λουξεμβούργου), ενώ άλλα κράτη μέλη δεν επιθυμούν παρόμοια κατανομή. Εν προκειμένω, πρέπει επίσης να υπενθυμίσουμε ότι το Λουξεμβούργο δημοσιεύει επί σειρά ετών δύο εκδόσεις εθνικών λογαριασμών, μια εθνική έκδοση στην οποία λαμβάνονται υπόψη οι ΕΜΥΧΔ και μια κοινοτική έκδοση στην οποία το ΑΕγγΠ εμφανίζεται χαμηλότερο κατά 10 με 15 % σε σχέση με τα αντίστοιχα στοιχεία της εθνικής έκδοσης.

- Για να επανέλθουμε στη χρησιμοποίηση του ΑΕγγΠ ως δείκτη για τις συγκρίσεις σε διεθνές επίπεδο, ακόμη και αν χρησιμοποιούσαμε στη θέση του την έννοια του εθνικού εισοδήματος, η οποία προσομοιάζει περισσότερο στην έννοια του εισοδήματος, η κατάσταση δεν θα άλλαζε ουσιαστικά όσον αφορά το Λουξεμβούργο, δεδομένου ότι το εθνικό εισόδημα είναι ελάχιστα χαμηλότερο από το ΑΕγγΠ.
- Εντούτοις, η Επιτροπή λαμβάνει σοβαρά υπόψη την ερώτηση του αξιότιμου μέλους, η οποία θίγει ένα βασικό πρόβλημα της στατιστικής, δηλαδή το γεγονός ότι η τελευταία βασίζεται σε πρότυπα και σε συμβάσεις που εφαρμόζονται σε διεθνές επίπεδο σε όλες τις χώρες και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να περιλάβει απόλυτα όλα τα φαινόμενα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

(2002/C 40 E/173)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2008/01

υποβολή: Renato Brunetta (PPE-DE) προς την Επιτροπή

(6 Ιουλίου 2001)

Θέμα: Τρόποι διαχείρισης λειτουργίας προμήθειας φυσικού αερίου στο σύνολο της ευρωπαϊκής αγοράς

Σύμφωνα με στοιχεία της έρευνας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων «Η δυτικο-ευρωπαϊκή αγορά αερίου 1996», η εξάρτηση της ευρωπαϊκής αγοράς από εξωτερικές πηγές θα αυξηθεί από το 31 % το 1995 στο 45 % το 2010.

Ο εφοδιασμός της ποσότητας αυτής απαιτεί τη διαχείριση διαφοροποιημένων συμβάσεων προμήθειας μακροπρόθεσμα και τη βέλτιστη διαχείριση και κατασκευή αγωγών που θα επιτρέψουν τη μεταφορά του αερίου προς τις αγορές κατανάλωσης. Κατά το σχεδιασμό τέτοιων λύσεων, η πτυχή της διαχείρισης λειτουργίας των δικτύων μεταφοράς αερίου πρέπει να θεωρηθεί ως στρατηγικό πρόβλημα υψηλού επιπέδου.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω ποies είναι οι πρωτοβουλίες που ανέλαβε ή προτιμάται να αναλάβει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίσει στο μέγιστο βαθμό την «αξιοπιστία και εξαρτησιμότητα» της προμήθειας φυσικού αερίου από πηγές εκτός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (που θα καταστούν οι κύριες) και ιδιαίτερα ποies είναι οι οργανωτικές μορφές που επιθυμεί το σύνολο των προμηθευτών και των μεταφορέων για να αντιμετωπίσουν λειτουργικά το πρόβλημα της άμβλυνσης των συνεπειών μεγάλων καταστροφών που θα μπορούσαν να συμβούν στις εγκαταστάσεις μεταφοράς φυσικού αερίου ή σε περιπτώσεις παύσης του εφοδιασμού εκ μέρους των παραγωγών χώρων;

Απάντηση της κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής

(6 Σεπτεμβρίου 2001)

Η κοινοτική ζήτηση φυσικού αερίου αναμένεται να αυξηθεί τις επόμενες δεκαετίες, ενώ η κοινοτική παραγωγή αερίου σε μέσο- και μακρο-πρόθεσμη βάση αναμένεται να μειωθεί. Η κοινοτική εξάρτηση από μη ευρωπαϊκές πηγές αερίου αναμένεται, τα επόμενα 20-30 έτη, να ενταθεί.

Η αύξουσα ζήτηση για εισαγόμενο αέριο επιβεβαιώνει την ανάγκη ισχυρών πολιτικών και φυσικών δεσμών με εξωτερικούς προμηθευτές, καθώς και για διαφοροποίηση των πηγών εφοδιασμού. Στην Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού»⁽¹⁾, επισημαίνονται καίρια στρατηγικά ζητήματα σχετικά με την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων των ενδεχόμενων γεωπολιτικών επιπτώσεων της αναμενόμενης έντασης της εισαγωγικής εξάρτησης από εξωτερικούς προμηθευτές αερίου, όπως είναι η Αλγερία και η Ρωσία.

Ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι η σταθερότητα του εφοδιασμού από την πάλαι ποτέ Σοβιετική Ένωση και, στη συνέχεια, από τη Ρωσία — τους κυριότερους εξωτερικούς προμηθευτές αερίου στην Κοινότητα ήταν παραδειγματική την τελευταία εικοσιπενταετία, η ενίσχυση της τεχνικής και πολιτικής συνεργασίας με τους εξωτερικούς προμηθευτές εξυπηρετεί τα αμοιβαία μακροπρόθεσμα στρατηγικά συμφέροντα.